

Балончета с текст за деца,
които се учат да четат
Прочетете сами!

50 звукови бутона
Натиснете
и слушайте!

Кукуруууу!
Мяу-мяу! Бау-бау!
Цууу! Цууу!

Петльо,
тръбай
с нас!

Оеле!
Чуговиле!

Магарето стъпило на прозорец. Кучето
скочило на гърба му, котаракът се нахвърлил
върху кучето, а петелът кацнал на главата
на котарака. После всички запели. Магарето
ревяло, кучето мяело, котаракът мяркало,
а петелът кукурадел. Страхотия!

Разбойниците помислили, че в къщата има зли
дух, и се втурнали да бягат надгоре им видят
очите. Четиримата привтели седнали около
трапезата и се нахранили богато. После заспали.
По някое време един от разбойниците се
престрашил да погледне какво става в къщата.
Влезъл решил да запали свещ и да се олегда
по-хубаво, ама се препънал в котарака. Котаракът
сочил и го изпозорил. Разбойникът забудил ума
и дим, хукнал към вратата, ама там било кучето.
То го захванало, а магарето така го ритнило, че го
запратило на двора. Петелът се спуснал надире му,
накъввал го по главата и закукурадел с цяло гърло.
– Помози! – закрещал разбойникът и хукнал
към другите разбойници. – Къщата е тъмна
с чуговиле! Най-страшното не спира да юрчи:
„Дръжте крадците, дръжте крадците!“
Разбойниците хукнали да бягат и никога вече
не се върнали. Четиримата побратими доживели
щастливо в къщата и никога не се разделили. Така
и не отишли в Бремен и не станали музиканти.
А на разбойника, дето отишъл да олегда
къщата, още му тракат зъбите от страх.

Вървели, вървели, стигнали до една къща. На оградата с Все сили кукурадел един петел.
– Ше ни спужаш тлъпанчетата, Петльо! Защо си се разкукурадел така? – попитало
магарето.
– Свършиха моите хубави времена – отвърнал петелът. – Утре господарят
ше свари от мен супа. Не ми остава много живот, затова ше кукурадел, докато мога.
– Слушай – реко магарето, – ед с нас в големия граз Бремен! Ше свирим на лютия
и ше пеем. С този глас веднага ше се прочуеш.
Петелът се съгласил и четиримата продължили дружно по пътя. Вечерта спрени
в една гора да пренощуват. Не шеш ли, видели сред гърбетата да блещука светлинка.
Тръгнали в мрака към нея и стигнали до малка горска къща. Магарето надникнало
през прозореца. Край голяма маса, отрупана с ядене, седели разбойници. Житоните
били премамени от глад, затова решили да ги прогонят.

